

tæn-ke: Gud Fa-der han hø - rer os nok! Ja, priset væ-re Gud i det høj-e!

2. Naar Børnene synge til Frelserens Pris,
synge Engle med, —
hver Skabning takker Gud paa sin særlige Vis,
men Jesus tolker Skabningens Tale.

3. Thi synge vi Smaabørn i jublende Kor,
— Engle synge med,—
og takke for Frelsen, som kom til vor Jord,
ja, priset være Jesus, vor Herre! —

102. Hist, hvor Vejen slaar en Bugt.

(Moderen med Barnet.)

Allegro.

Joh. Chr. Gebauer.

1. Hist, hvor Vej - en slaar en Bugt, lig - ger der et Hus saasmukt;

Væg - ge - ne lidt skæ - ve staa, Ru - der - ne er gan - ske smaa;

Dø - ren syn - ker halvt i Knæ, Hun - den gøer, det lil - le Kræ,

un - der Ta - get Sva - ler kvid' - re, So - len syn - ker og saa vid' - re.

2. I den røde Aftensol
siddet Moder i sin Stol;
Kinden luer dobbelt rød,
Barnet har hun paa sit Skød,
Drengen er saa frisk og sund,
Æhlekinden rød og rund;
se, hvor hun i Spøg ham banker
paa de søde Pusselanker!

3. Katten staar og krummer Ryg,
men forstyrres af en Myg;
barsk han den med Poten slaar
og igen som Hofmand staar,
Moder klapper Barnets Kind,
se, hvor sødt det sover ind,
drømmer om de Engle smukke
i sin pæne lille Vugge.

H. C. Andersen.